

μος, συμβάλλοντας σημαντικά στην προβολή και κατανόηση της ιστορίας της Θεσσαλονίκης κατά την ύστερη αρχαιότητα.

Το έργο είναι σημαντικό για την Ευρώπη γιατί:

- Το ανάκτορο του Γαλερίου είναι ένα από τα σημαντικότερα τετρακίβρα συγκροτήματα, τόσο των Βαλκανίων όσο και της υπόλοιπης ρωμαϊκής επικράτειας, της ύστερης αρχαιότητας, αποτελώντας αντικείμενο μελέτης Ελλήνων και ξένων ερευνητών από τις αρχές του 20ού αιώνα μέχρι σήμερα.

- Αποτελεί ένα σημαντικό παράδειγμα συνολικής επιστημονικής αποκατάστασης μνημείων υπό μορφή ερειπίου, όπου η επιστημονική κοινότητα μπορεί να ενημερωθεί για τις διάφορες λύσεις που επιλέχθηκαν για την αντιμετώπιση ευρέος φάσματος προβλημάτων, που αφορούσαν στη στερέωση στη συντήρηση και στην ανάδειξη των οικοδομικών καταλοίπων.

- Κατά τη διάρκεια του έργου προωθήθηκε η διεπιστημονική συνεργασία και αξιοποιήθηκαν σύγχρονες τεχνολογίες για τη μελέτη των αρχαίων οικοδομικών υλικών και της παθολογίας των μνημείων. Παράλληλα ορίστηκαν, σε συνεργασία με το Εργαστήριο Δομικών Υλικών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης οι προδιαγραφές που έπρεπε να πληρούν τα νέα υλικά (κονιάματα - πλίνθοι) που θα χρησιμοποιούνταν στις επεμβάσεις (υπεύθυνη ήταν η καθηγήτρια του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών **Ι. Παπαγιάννη**). Η τεχνογνωσία που αποκτήθηκε στην παρασκευή νέων κονιαμάτων, συμβατών με τα αρχαία, για την αποκατάσταση των τοικοποιιών, τη συντήρηση των ψηφιδωτών και των αρχαίων επιχρισμάτων, καθιστά το έργο πρότυπο για παρόμοιες επεμβάσεις.

Επεμβάσεις αποκατάστασης στη Μονή Βατοπεδίου

Έπαινο απέσπασε το έργο της αποκατάστασης του κτιρίου του παλαιού Σκευοφυλακίου και Δοχείου της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου Αγίου Όρους.

Το κτίριο που στεγάζει το «Σκευοφυλάκιο» και «Δοχείο» βρίσκεται στο μέσον του αύλειου χώρου της μονής Βατοπεδίου και αποτελεί ένα από τα παλαιότερα χρηστικά κτίρια του Αγίου Όρους που διατηρείται ακέραιο χωρίς σοβαρές μεταγενέστερες αλλοιώσεις. Το κυρίως κτίσμα χρονολογείται στον 16ο αιώνα και οι θολωτοί του χώροι ακολουθούν τυπολογικά τα σύγχρονά του μπεζεστένια. Σύμφωνα με επιγραφή, στα 1636 οικοδομήθηκε ένα διώροφο πρόσθετο κτίος κατά μήκος της βόρειας πλευράς, εξασφαλίζοντας ασφαλέστερη πρόσβαση στον όροφο.

Οι επεμβάσεις αποκατάστασης είχαν ως σκοπό τη διατήρηση της ιστορικής αξίας του κτιρίου, όπως αυτή εκφράζεται κυρίως μέσα από

θώντας την αρχή της ελάχιστης επέμβασης έγινε η εισαγωγή σύνθετων σύγχρονων ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων, που εξασφαλίζουν τον έλεγχο του κλίματος στο εσωτερικό, χάριν της προστασίας των ανεκτίμητης αξίας κειμηλίων που στεγάζονται πλέον στο κτίριο.

Την αρχιτεκτονική και μουσειολογική μελέτη, καθώς και την επίβλεψη είχε το γραφείο

την αυθεντικότητά του. Αυτό επιτεύχθηκε με την εφαρμογή συμβατών οικοδομικών λύσεων αφενός και αφετέρου με τη διατήρηση της αυθεντικής χρήσης, προσαρμοσμένης στις σύγχρονες ανάγκες, δηλαδή τη διατήρηση του ελαιδοχείου στο ισόγειο και την επαναφορά του σκευοφυλακίου στον όροφο.

Οι προθάλαμοι που οδηγούσαν στους χώρους διαφύλαξης αποκαταστάθηκαν στην αρχική τους μορφή και στους υπόλοιπους χώρους εντάχθηκε έκθεση πολύτιμων κειμηλίων που προέρχονται κυρίως από δωρεές βυζαντινών αυτοκρατόρων. Ακολου-

των **Πέτρου και Μαρίας Κουφοπούλου** με συνεργάτη τον **Κοσμά Σκαρή**. Την αποτύπωση είχε εκπονήσει παλαιότερα ο **Σταύρος Μαμαλούκος** με τους συνεργάτες του, την ευθύνη των στατικών είχε ο **Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος** και των Ηλεκτρομηχανολογικών οι **Νίκος Μιχαηλίδης** και **Παναγιώτης Κρυφός**. Τις ανασκαφές και την αρχαιολογική τεκμηρίωση διεκπεραίωσε η 10η ΕΒΑ, με υπεύθυνο τον **Πλούταρχο Θεοχαρίδη**.

Στο έργο απενεμήθη έπαινος της Europa Nostra μετά από πρόταση του ΣΑΚ της Ελληνικής Εταιρείας.